

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 maja 1989 r. ;

Nr 26

TRESC:

Poz.:

USTAWY:

- 138 — z dnia 27 kwietnia 1989 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Polskie Koleje Państwowe” 417
139 — z dnia 27 kwietnia 1989 r. o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska i ustawy —
Prawo wodne 423

ROZPORZĄDZENIA:

- 140 — Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 2 maja 1989 r. w sprawie powoływania obwodowych komisji wyborczych w obwodach głosowania utworzonych na polskich statkach morskich 431
141 — Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie spisów wyborców dla obwodów głosowania utworzonych na polskich statkach morskich 432

138

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1989 r.

o przedsiębiorstwie państwowym „Polskie Koleje Państwowe”.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, zwane dalej „PKP”, jest utworzone do wykonywania przewozu osób i rzeczy kolejami użytku publicznego w komunikacji krajowej i międzynarodowej, w celu zaspokajania potrzeb ludności i gospodarki narodowej, a także obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 2. 1. PKP posiada osobowość prawną.

2. PKP podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych na zasadach określonych w przepisach ustawy o przedsiębiorstwach państwowych.

3. Siedzibą PKP jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 3. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w zakresie działalności PKP w wypadkach przewidzianych w przepisach ustawowych.

Art. 4. Jednostki organizacyjne PKP, określone przez Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności, mają prawo używania oznak z godłem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz pieczęci urzędowej z wizerunkiem orła ustalonym dla godła i napisem w otoku.

Art. 5. Pracownikom PKP przysługuje ochrona prawna na zasadach określonych w przepisach prawa karnego dla funkcjonariuszy publicznych.

Rozdział 2

Działalność PKP

Art. 6. 1. Przedmiotem działalności PKP jest:

- 1) przewóz osób i rzeczy oraz świadczenie innych usług związanych z przewozem,
- 2) utrzymywanie i naprawa obiektów, taboru i urządzeń kolejowych w stanie zapewniającym sprawne wykonywanie przewozów, regularność i bezpieczeństwo ruchu kolejowego, ochronę środowiska naturalnego i przeciwpożarową oraz wymogi sanitarne,
- 3) budowa, przebudowa i modernizacja kolei,
- 4) produkcja i naprawa specjalistycznych maszyn, urządzeń i materiałów na potrzeby kolei,
- 5) prowadzenie spedycji krajowej i międzynarodowej,
- 6) zakładanie i używanie wewnątrzzakładowej kolejowej sieci telekomunikacyjnej.

2. PKP może podjąć inną działalność, jeżeli nie ogranicza to działalności określonej w ust. 1. Podjęcie takiej działalności podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorstw państwowych.

Art. 7. PKP prowadzi działalność z zachowaniem wymagań dotyczących bezpieczeństwa państwa oraz wykonuje zadania wynikające z przepisów o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, w tym w szczególności w zakresie przewozów wojskowych i przygotowania kolei na potrzeby obrony państwa.

Art. 8. Do PKP należy wykonywanie, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach, zadań z zakresu administracji państwowej, w szczególności w zakresie:

- 1) nadzoru nad przestrzeganiem przepisów o porządku na kolejach użytku publicznego,
- 2) zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej na obszarze kolejowym,
- 3) nadzoru technicznego oraz innych zadań dotyczących kolei użytku niepublicznego,
- 4) postępowania egzekucyjnego w administracji.

Art. 9. PKP uczestniczy w realizacji zadań systemu oświaty i wychowania, w szczególności w celu zapewnienia wykwalifikowanych kadr, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 10. PKP prowadzi działalność związaną z ustaleniem i wypłatą świadczeń określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników kolejowych i ich rodzin.

Art. 11. 1. PKP organizuje i prowadzi kolejową służbę zdrowia.

2. Do kolejowej służby zdrowia należy:

- 1) opieka zdrowotna, obejmująca profilaktykę, leczenie i rehabilitację pracowników, emerytów, rencistów kolejowych i członków ich rodzin oraz uczniów szkół kolejowych,
- 2) udzielanie pomocy leczniczej w nagłych wypadkach na obszarze kolejowym,
- 3) prowadzenie orzecznictwa lekarskiego mającego na celu ustalenie przydatności do wykonywania pracy w PKP.

Art. 12. 1. PKP prowadzi samodzielnie działalność na podstawie własnych planów zatwierdzanych przez Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności, zgodnych z celami narodowego planu społeczno-gospodarczego.

2. Działalność gospodarcza PKP jest oparta na zasadach racjonalnej gospodarki i rachunku ekonomicznego.

Art. 13. 1. PKP prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Budowa, modernizacja i utrzymanie infrastruktury kolejowej są finansowane ze środków własnych PKP, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Budowa, modernizacja i utrzymanie infrastruktury kolejowej, w części dotyczącej przewozu osób, są finansowane z budżetu państwa w formie dotacji podmiotowej, w wysokości 50% wydatków ponoszonych na budowę, modernizację i utrzymanie infrastruktury kolejowej.

4. Różnica między wpływami uzyskiwanymi z opłat określonych w krajowej taryfie za przewozy osób a kosztami przewozu wraz z narzutem zysku jest finansowana dotacją przedmiotową z budżetu państwa, udzielaną z uwzględnieniem dotacji, o której mowa w ust. 3.

Art. 14. 1. PKP jest uprawnione do zawierania z kolejami innych krajów umów i porozumień w zakresie

współpracy gospodarczej, naukowo-technicznej, socjalnej, kulturalnej, a także do współpracy z kolejowymi organizacjami międzynarodowymi, zgodnie ze statusem prawnym tych organizacji.

2. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności może określać warunki współpracy, o której mowa w ust. 1.

Art. 15. 1. W razie gdy wyniki działalności PKP wymagają wszczęcia postępowania mającego na celu poprawę gospodarki PKP, Minister Transportu, Żeglugi i Łączności może powołać komisję w celu zbadania jego stanu gospodarczego, dokonania oceny tego stanu i przedstawienia wynikających z oceny wniosków.

2. Na podstawie wniosków komisji Minister Transportu, Żeglugi i Łączności może zobowiązać Dyrektora Generalnego PKP do:

- 1) przeprowadzenia postępowania wewnętrznego, mającego na celu poprawę gospodarki PKP,
- 2) przedstawienia projektu programu uzdrowienia gospodarki PKP,
- 3) realizacji programu zatwierdzonego przez Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności.

Rozdział 3

Mienie

Art. 16. 1. Mienie PKP stanowi wydzieloną część mienia ogólnonarodowego.

2. Mienie PKP stanowią środki będące w jego dyspozycji w dniu wejścia w życie ustawy oraz środki nabyte przez PKP w toku jego dalszej działalności.

3. PKP, gospodarując wydzielonym mu i nabytym mieniem, zapewnia jego ochronę oraz racjonalne wykorzystanie.

4. PKP wykonuje wszelkie uprawnienia w stosunku do mienia będącego w jego dyspozycji, z wyjątkiem uprawnień wyłączonych w przepisach ustawowych.

Art. 17. 1. PKP występuje w obrocie we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. PKP odpowiada za swoje zobowiązania.

3. PKP nie odpowiada za zobowiązania Skarbu Państwa ani innych osób prawnych.

4. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania PKP.

Art. 18. 1. PKP może zbywać środki trwale innym jednostkom gospodarki społecznej oraz ustanawiać na ich rzecz ograniczone prawa rzeczowe w stosunku do tych środków.

2. Do zbywania przez PKP środków trwałych innym jednostkom organizacyjnym niż określone w ust. 1, a także innym osobom, stosuje się odpowiednio przepisy obowiązujące przedsiębiorstwa państwowe.

Rozdział 4

Organizacja i przedstawicielstwo

Art. 19. 1. PKP zarządza i reprezentuje je Dyrektor Generalny PKP, powoływany i odwoływany przez Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności.

2. Dyrektor Generalny PKP, działając zgodnie z przepisami prawa, podejmuje decyzje samodzielnie i ponosi za nie odpowiedzialność.

3. Dyrektor Generalny PKP za zgodą Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności powołuje i odwołuje zastępców Dyrektora Generalnego PKP, głównego księgowego PKP i przedstawicieli PKP za granicą.

Art. 20. Zadania PKP wykonują:

- 1) Dyrekcja Generalna PKP,
- 2) dyrekcje okręgowe kolei państwowych, prowadzące działalność na określonym obszarze sieci kolei,
- 3) zakłady budownictwa, produkcyjne i naprawcze zaplecza kolejowego,
- 4) inne jednostki organizacyjne PKP.

Art. 21. 1. Organizację i funkcjonowanie PKP określa statut.

2. Statut PKP określa w szczególności:

- 1) podział sieci kolei znajdującej się w eksploatacji PKP na okręgi kolei państwowych oraz nazwy i siedziby dyrekcji okręgowych kolei państwowych,
- 2) organizację wewnętrzną Dyrekcji Generalnej PKP,
- 3) zasady tworzenia, łączenia i likwidacji zakładów i innych jednostek organizacyjnych, w tym przedstawicielstw PKP za granicą,
- 4) system kontroli wewnętrznej,
- 5) stosunki prawne między jednostkami organizacyjnymi PKP,
- 6) jednostki organizacyjne, których kierowników powołuje się w drodze konkursu, oraz zasady i tryb przeprowadzania konkursu.

3. Statut PKP, przedstawiony przez Dyrektora Generalnego PKP, zatwierdza Minister Transportu, Żeglugi i Łączności.

Art. 22. 1. Statut PKP może przewidywać powołanie kolegium i rady techniczno-ekonomicznej oraz innych organów doradczych i opiniodawczych Dyrektora Generalnego PKP.

2. Członków kolegium oraz rady techniczno-ekonomicznej powołuje i odwołuje Dyrektor Generalny PKP.

Art. 23. Dyrektor Generalny PKP wydaje zarządzenia wewnętrzne, instrukcje służbowe i regulaminy normujące organizację i działalność PKP.

Art. 24. 1. Dyrektor Generalny PKP powołuje komisję do spraw sporów majątkowych powstałych między jednostkami organizacyjnymi PKP, określa jej skład osobowy i tryb postępowania przed komisją.

2. Komisji przewodniczy radca prawny.

Art. 25. 1. PKP wspólnie z innymi osobami prawnymi, a także osobami fizycznymi, może w celach gospodarczo uzasadnionych tworzyć jednostki gospodarcze przewidziane w przepisach prawa.

2. Warunki i tryb tworzenia oraz zasady funkcjonowania jednostek gospodarczych, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy ustawowe.

3. Do włączenia do PKP lub wydzielenia z niego przedsiębiorstwa państwowego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, dotyczące łączenia i podziału przedsiębiorstw.

Art. 26. 1. Do dokonywania czynności prawnych samodzielnie w imieniu PKP są uprawnieni Dyrektor Generalny PKP oraz kierownicy jednostek organizacyjnych PKP określonych w art. 20 pkt 2 i 3; w zakresie działalności tych jednostek; zastępcy Dyrektora Generalnego PKP oraz pełnomocnicy PKP działają w granicach ich umocowania.

2. Jeżeli czynności prawne dokonywane przez osoby określone w ust. 1 obejmują rozporządzenie prawem, którego wartość przekracza granicę wartości określoną w statucie, lub czynności te mogą spowodować powstanie zobowiązania PKP do świadczenia o wartości powyżej granicy określonej w statucie, do skuteczności oświadczeń woli jest wymagane współdziałanie co najmniej dwóch osób.

Art. 27. 1. Pełnomocników PKP ustanawiają i odwołują Dyrektor Generalny PKP oraz kierownicy jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 20 pkt 2 i 3.

2. Udzielenie pełnomocnictwa wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Udzielenie i odwołanie pełnomocnictwa podlega ujawnieniu w rejestrze przedsiębiorstw państwowych. Nie dotyczy to pełnomocnictwa do dokonywania poszczególnych czynności oraz ustanowienia pełnomocnictw procesowych.

Rozdział 5

Samorząd załogi w zakładach pracy PKP

Art. 28. 1. W jednostkach organizacyjnych PKP, będących zakładami pracy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, zwanych dalej „jednostkami”, działa samorząd załogi.

2. Organami samorządu załogi są:

- 1) ogólne zebrania pracowników,
- 2) zakładowe rady pracownicze.

3. W jednostkach zatrudniających więcej niż 300 pracowników lub w których organizowanie ogólnych zebrań pracowników ze względów organizacyjnych jest utrudnione, funkcję ogólnego zebrania pracowników pełni zebranie delegatów.

4. Do organów samorządu załogi należy stanowienie w sprawach określonych przepisami ustawy, wyrażanie opinii, zgłaszanie inicjatyw i wniosków oraz dokonywanie kontroli działalności jednostki.

5. Pracownicy jednostek określonych w statucie PKP mogą wspólnie powołać organy samorządu załogi. Do organów tych stosuje się przepisy o organach samorządu załogi jednostek.

Art. 29. Organy samorządu załogi działają na podstawie ustawy oraz statutu samorządu załogi jednostki.

Art. 30. Statut samorządu załogi jednostki określa funkcjonowanie organów samorządu, a w szczególności:

- 1) liczbę i sposób wyboru delegatów oraz członków zakładowej rady pracowniczej,
- 2) szczegółowe zasady powoływania komisji wyborczej oraz tryb jej działania,
- 3) terminy odbywania oraz sposób zwoływania i prowadzenia posiedzeń ogólnego zebrania pracowników i zakładowej rady pracowniczej, a także tryb podejmowania uchwał przez te organy,
- 4) terminy i sposób corocznego składania ogólnemu zebraniu pracowników sprawozdań z działalności rady pracowniczej i kierownika jednostki,
- 5) liczbę oraz sposób wyboru członków zakładowej rady pracowniczej i jej prezydium,
- 6) częstotliwość oraz sposób zwoływania i prowadzenia posiedzeń ogólnego zebrania pracowników i zakładowej rady pracowniczej, a także tryb podejmowania uchwał przez te organy.

Art. 31. Organy samorządu załogi zajmują stanowisko, podejmują inicjatywy oraz zgłaszają wnioski, opinie, a także dokonują kontroli działalności jednostki w sprawach i na zasadach określonych w ustawie, z wyjątkiem spraw dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 32. 1. Do zebrania ogólnego pracowników jednostki należy:

- 1) uchwalanie na wniosek zakładowej rady pracowniczej statutu samorządu załogi jednostki,
- 2) dokonywanie rocznej oceny działalności zakładowej rady pracowniczej oraz kierownika jednostki,
- 3) wyrażanie opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności jednostki.

2. Do zebrania ogólnego pracowników w jednostkach budownictwa, produkcyjnych i naprawczych zaplecza kolejowego należy ponadto:

- 1) podejmowanie uchwał w sprawie zakładowego budownictwa socjalnego i mieszkaniowego w ramach środków będących w dyspozycji jednostki,
- 2) podejmowanie uchwał w sprawie podziału na fundusze wygoszparowanego zysku pozostającego w dyspozycji jednostki oraz zasad wykorzystywania tych funduszy,
- 3) uchwalanie na wniosek zakładowej rady pracowniczej statutu samorządu jednostki.

Art. 33. 1. Do zakładowej rady pracowniczej, w zakresie dotyczącym danej jednostki, należy:

- 1) dokonywanie rocznej oceny działalności jednostki,
- 2) dokonywanie kontroli całokształtu działalności jednostki, z wyjątkiem spraw dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 3) wnioskowanie w sprawach zakładowego budownictwa mieszkaniowego i socjalnego w ramach środków przeznaczonych na ten cel,
- 4) inicjowanie postępu organizacyjnego, technicznego i ekonomicznego,
- 5) uchwalanie na wniosek kierownika jednostki regulaminu pracy jednostki,
- 6) opiniowanie wniosków o nadanie orderów oraz odznaczeń państwowych i resortowych,
- 7) podejmowanie uchwał w sprawie klubów techniki i racjonalizacji,
- 8) opiniowanie projektów przydziału mieszkań zakładowych.

2. Do zakładowej rady pracowniczej w jednostkach budownictwa, produkcyjnych i naprawczych zaplecza kolejowego należy ponadto:

- 1) uchwalanie oraz zmiana planu rocznego jednostki, z uwzględnieniem zadań wyznaczonych przez Dyrektora Generalnego PKP,
- 2) przyjmowanie sprawozdania rocznego oraz zatwierdzanie bilansu jednostki,
- 3) podejmowanie uchwał stanowiących w sprawie podziału i zasad wykorzystania funduszy przeznaczonych dla załogi, będących w dyspozycji jednostki,
- 4) wyrażanie opinii w sprawie powoływania i odwołania kierownika jednostki,
- 5) wyrażanie zgody na powołanie i odwołanie zastępcy dyrektora i głównego księgowego jednostki.

3. Uprawnienia organów samorządu wymienione w ust. 1 i 2 oraz w art. 32 nie naruszają uprawnień związków zawodowych wynikających z ustawy o związkach zawodowych i Kodeksu pracy.

Art. 34. Zakładowa rada pracownicza współpracuje ze związkami zawodowymi, organizacjami politycznymi i młodzieżowymi oraz organizacjami społeczno-zawodowymi działającymi w jednostce. Zasady współpracy mogą określać porozumienia zawierane przez zainteresowane strony.

Art. 35. 1. Działalność w organach samorządu ma charakter społeczny.

2. Członek organu samorządu zachowuje prawo do wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy z powodu pełnienia swoich zadań w godzinach pracy.

3. Wypowiedzenie i rozwiązanie stosunku pracy z członkiem zakładowej rady pracowniczej w czasie trwania kadencji oraz w ciągu roku po jej upływie, a także zmiana w tym czasie warunków pracy i płacy na jego niekorzyść wymaga zgody tej rady.

4. Przepis ust. 3 nie narusza przepisów o rozwiązywaniu stosunku pracy bez wypowiedzenia.

Art. 36. 1. Delegatów oraz zakładowe rady pracownicze wybierają na okres trzech lat pracownicy jednostki w wyborach powszechnych, bezpośrednich i równych, w głosowaniu tajnym.

2. Wybory organizuje i przeprowadza komisja wyborcza.

Art. 37. Zakładowa rada pracownicza składa się z 7—25 członków, w zależności od liczby pracowników jednostki.

Art. 38. 1. Bierne prawo wyborcze mają pracownicy jednostki, którzy pracują w PKP co najmniej trzy lata.

2. Bierne prawo wyborcze nie przysługuje kierownikowi jednostki, jego zastępcom, głównemu księgowemu i radcy prawnemu.

3. Funkcji członka zakładowej rady pracowniczej nie można pełnić bez przerwy dłużej niż dwie kadencje.

Art. 39. 1. Pracownicy, w trybie przewidzianym w art. 36 ust. 1, mogą przed upływem kadencji odwołać członka organu samorządu lub cały skład organu samorządu.

2. Wniosek o odwołanie członka organu samorządu lub całego składu organu samorządu wymaga podpisu jednej piątej liczby pracowników jednostki.

3. W razie zmniejszenia się składu zakładowej rady pracowniczej o więcej niż 1/3, wybory uzupełniające przeprowadza się w trybie przewidzianym w art. 36.

Art. 40. 1. Zakładowa rada pracownicza wyraża opinie w sprawach, które zostały jej przedstawione, w terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie, chyba że uzgodniono inny termin.

2. Niewyrażenie przez zakładową radę pracowniczą opinii w terminie określonym w ust. 1 uważa się za brak zastrzeżeń.

3. Kierownik jednostki powiadamia zakładową radę pracowniczą, w terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie, o zajętych stanowiskach w sprawach przedstawionych przez radę.

Art. 41. Kierownik jednostki uczestniczy w posiedzeniach zakładowej rady pracowniczej.

Art. 42. Kierownik jednostki jest obowiązany zapewnić samorządowi załogi niezbędne warunki do wykonywania jego zadań.

Art. 43. 1. Zakładowa rada pracownicza może wstrzymać wykonanie decyzji kierownika jednostki, jeżeli decyzja ta:

- 1) została podjęta bez wymaganego stanowiska zakładowej rady pracowniczej,
- 2) jest niezgodna z prawem albo sprzeczna z uchwałą ogólnego zebrania pracowników lub uchwałą zakła-

dowej rady pracowniczej podjętą w sprawie, w której zakładowa rada pracownicza ma kompetencje stanowiące.

2. Kierownik jednostki wstrzymuje wykonanie uchwały ogólnego zebrania pracowników lub uchwały zakładowej rady pracowniczej, jeżeli uchwała ta jest niezgodna z prawem.

Art. 44. 1. Spory powstałe między kierownikiem jednostki a organami samorządu rozstrzyga komisja rozjemcza, w której skład wchodzi: przedstawiciel kierownika jednostki, przedstawiciel zakładowej rady pracowniczej, dwaj arbitrzy zaproszeni wspólnie przez strony sporu oraz przewodniczący powołany przez kierownika jednostki nadrzędnej.

2. Komisję rozjemczą powołuje kierownik jednostki nadrzędnej na wniosek strony, która wnosi spór.

3. Zgłoszenie wniosku powinno nastąpić w ciągu 14 dni od powzięcia wiadomości o zdarzeniu stanowiącym przyczynę sporu.

4. Komisja rozjemcza rozstrzyga spór w terminie 14 dni od dnia jej powołania.

Art. 45. W razie gdy kierownik jednostki lub zakładowa rada pracownicza nie godzi się z treścią orzeczenia komisji rozjemczej, może w terminie 14 dni wystąpić o ostateczne rozstrzygnięcie sporu przez komisję mediacyjną, powołaną przez Dyrektora Generalnego PKP.

Rozdział 6

Nadzór

Art. 46. 1. Nadzór nad PKP sprawuje Minister Transportu, Żeglugi i Łączności.

2. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności wykonuje w stosunku do PKP funkcje organu założycielskiego wynikające z odrębnych przepisów.

Art. 47. 1. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności ma prawo nałożyć na PKP obowiązek wprowadzenia do planu zadania dotyczącego przewozów lub wyznaczyć tego rodzaju zadanie poza planem, jeżeli jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, w wypadku klęski żywiołowej, w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych lub realizacji ważnych potrzeb społeczno-gospodarczych.

2. W przypadkach określonych w ust. 1 Minister Transportu, Żeglugi i Łączności zapewnia PKP środki finansowe niezbędne do wykonania nałożonego zadania lub wskazuje podmiot, który na podstawie umowy z PKP zapewni środki finansowe na wykonanie tego zadania.

Art. 48. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności dokonuje kontroli i oceny działalności PKP oraz pracy Dyrektora Generalnego PKP.

Art. 49. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności w razie stwierdzenia, że decyzja Dyrektora Generalnego PKP jest sprzeczna z prawem lub jej wykonanie zagraża podstawowym interesom gospodarki narodowej, wstrzymuje jej wykonanie i zobowiązuje Dyrektora Generalnego PKP do jej zmiany lub uchylecia.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 50. 1. Mienie oraz prawa i zobowiązania przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe”, działającego dotychczas na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach, stają się mieniem oraz prawami i zobowiązaniami PKP, działającego na podstawie niniejszej ustawy.

2. Pracownicy kolejowego dozoru technicznego mają prawo do szczególnych uprawnień przewidzianych w odrębnych przepisach dla pracowników PKP.

Art. 51. 1. Pierwsze zebranie w jednostce, zmierzające do powołania samorządu załogi, zwołuje kierownik jednostki.

2. Ukonstytuowanie się organów samorządu załogi nastąpi w ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 52. W ustawie z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1982 r. Nr 7, poz. 54, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 41, poz. 324) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się rozdział 2 „Przedsiębiorstwo Polskie Koleje Państwowe”, z wyjątkiem art. 19 i 20,
- 2) dotychczasowe art. 19 i 20 oznaczają się jako art. 7 i 8 w rozdziale 1,
- 3) wprowadza się rozdział 2 „Świadczenia na rzecz utrzymania ruchu kolei” w brzmieniu:

„Rozdział 2

Świadczenia na rzecz utrzymania ruchu kolei.

Art. 9. 1. W razie gdy środki techniczne, którymi dysponuje przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe”, zwane dalej „przedsiębiorstwem PKP”, nie są wystarczające w okresie trudnych warunków zimowych, terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego na obszarze swojej właściwości terytorialnej, na wniosek naczelnego dyrektora okręgu kolei państwowych, wprowadza obowiązek odpłatnych świadczeń na rzecz utrzymania ruchu kolei.

2. Obowiązek świadczeń, o których mowa w ust. 1, wprowadza się w celu zapobieżenia przerwaniu lub innemu zagrożeniu utrzymania ruchu na sieci kolei znajdują-

cej się w eksploatacji przedsiębiorstwa PKP z powodu zaśnieżenia, oblodzenia linii i urządzeń kolejowych.

3. Zarządzenia terenowych organów administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego w sprawach, o których mowa w ust. 1, wchodzi w życie z dniem podpisania.

Art. 10. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 9, polegają na obowiązku dostarczania pojazdów samochodowych lub sprzętu wraz z obsługą, a także innych pracowników niezbędnych do wykonania prac objętych świadczeniem.

2. Do wykonania świadczeń rzeczowych są obowiązane jednostki gospodarki uspołecznionej na terenie objętym zarządzeniem terenowego organu administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego.

Art. 11. Jednostki gospodarki uspołecznionej zobowiązane do wykonania świadczeń rzeczowych wyznacza terenowy organ administracji państwowej właściwy w sprawach komunikacji stopnia wojewódzkiego.

Art. 12. Za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę dostarczonego pojazdu lub sprzętu, które nastąpiło bez winy posiadacza lub obsługującego sprzęt w związku z wykonywaniem świadczeń, przysługuje odszkodowanie.

Art. 13. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa warunki i sposób wykonywania świadczeń na rzecz utrzymania ruchu na sieci kolei znajdującej się w eksploatacji przedsiębiorstwa PKP, odpłatność, tryb dochodzenia roszczeń z tego tytułu oraz zwolnienie od obowiązku świadczeń, a także organy właściwe w tych sprawach.”

Art. 53. Przepisy regulujące organizację i działalność PKP, wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 52, zachowują moc do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 54. Minister Transportu, Żeglugi i Łączności ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 13 ust. 3 i 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1990 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. *Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

139

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1989 r.

o zmianie ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska i ustawy — Prawo wodne.

Art. 1. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 dodaje się pkt 11—14 w brzmieniu:
 - „11) terenowym organie administracji państwowej stopnia wojewódzkiego — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska stopnia wojewódzkiego,
 - 12) terenowym organie administracji państwowej stopnia podstawowego — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony środowiska stopnia podstawowego,
 - 13) decyzji — rozumie się przez to decyzję administracyjną,
 - 14) ustawie — rozumie się przez to ustawę o ochronie i kształtowaniu środowiska.”
- 2) w art. 23:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego ograniczy lub zakazuje używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych ciekach lub zbiornikach wodnych, jeżeli jest to konieczne do utrzymania środowiska we właściwym stanie.”
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. Na wodach żeglownych ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1, wprowadza, w drodze rozporządzenia, Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w porozumieniu z Ministrem Transportu, Żeglugi i Łączności.”
 - c) w ust. 2 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 1a”;
- 3) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Użytkownicy silników spalinowych są obowiązani do utrzymania tych silników w stanie technicznym zabezpieczającym powietrze przed zanieczyszczeniem ponad wielkości określone w odrębnych przepisach.”
- 4) w art. 32 w ust. 1 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego”;
- 5) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Przy zmianie przeznaczenia terenu zieleni miejskiej na inne cele stosuje się przepisy dotyczące opracowywania i uchwalania planu zagospodarowania przestrzennego. Zmiana przeznaczenia terenów, na których znajduje się starodrzew, może być dokonana jedynie za zgodą terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.”
- 6) w art. 48 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3. Zezwolenie na usunięcie drzew i krzewów z terenu nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków może być wydane za zgodą terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw ochrony zabytków stopnia wojewódzkiego.”
- 7) w art. 52 w ust. 2 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego”;
- 8) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Zabrania się sprowadzania odpadów spoza granic kraju.”
- 9) w art. 68 ust. 3 i 5 otrzymują brzmienie:
 - „3. Terenowy organ administracji państwowej ustalający lokalizację inwestycji oraz organ orzekający o wywłaszczeniu nieruchomości, a także inwestor i projektant są obowiązani zapewnić oszczędne korzystanie z terenu potrzebnego dla podejmowanej inwestycji.”
 - „5. Rozwiązania projektowe inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska podlegają ocenie rzeczoznawcy wskazanego przez terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego w zakresie oddziaływania tych inwestycji na środowisko oraz uzgodnieniu z tym organem. Wyrażenie zgody następuje w formie decyzji.”
- 10) w art. 70:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może decyzją zobowią-

- zać inwestora, a także właściciela lub zarządcę obiektu budowlanego albo zespołu obiektów, do przedstawienia, sporządzonej przez wskazanego rzeczoznawcę, oceny oddziaływania inwestycji lub obiektu budowlanego albo zespołu obiektów na środowisko.”
- b) w ust. 2—4 użyty w odpowiednim przypadku wyraz „opinia” zastępuje się użytym w tym samym przypadku wyrazem „ocena”,
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych określi warunki, jakim powinna odpowiadać ocena oddziaływania inwestycji, obiektu budowlanego lub zespołu obiektów na środowisko oraz rozwiązań projektowych inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska, o których mowa w art. 68 ust. 5.”;
- 11) w art. 71:
- a) w ust. 1 wyraz „utworzona” zastępuje się wyrazem „ustanowiona”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Jeżeli z oceny rozwiązań projektowych inwestycji, w zakresie oddziaływania projektowanego obiektu lub przedsięwzięcia na środowisko, wynika, że mimo zastosowania odpowiednich rozwiązań technicznych nie mogą być wyeliminowane lub ograniczone szkodliwe oddziaływania na środowisko przewidywanej działalności, jeżeli równocześnie za podjęciem takiej działalności przemawia interes społeczny, dla tej inwestycji ustanawia się strefę ochronną.”
- c) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
- „3. O potrzebie ustanowienia strefy ochronnej rozstrzyga, w formie decyzji, terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, określając, w razie jej ustanowienia, obszar strefy oraz warunki jej zagospodarowania i użytkowania.”
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi tryb i warunki ustanawiania, zagospodarowania i użytkowania stref ochronnych.”
- e) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje oznaczenie ust. 5; w ustępie tym powołanie „ust. 2” zastępuje się powołaniem „ust. 4”;
- 12) w art. 73 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględnia się w planach zagospodarowania przestrzennego i w decyzjach o ustaleniu lokalizacji inwestycji.”;
- 13) w art. 79:
- a) w ust. 1 po wyrazie „paliw” dodaje się wyraz „surowców”,
- b) w ust. 2 po wyrazie „paliwa” dodaje się wyraz „surowce”;
- 14) w art. 82 w ust. 3 wyrazy „Funduszu Ochrony Środowiska” zastępuje się wyrazami „Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej”;
- 15) art. 83 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 83. 1. Jeżeli wykonywanie określonej działalności pogarsza stan środowiska, a w szczególności zagraża życiu lub zdrowiu ludzi, terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego podejmuje decyzję nakazującą wstrzymanie takiej działalności do czasu zainstalowania urządzeń lub wykonania innych czynności zabezpieczających środowisko.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest natychmiast wykonalna.
3. Podjęcie wstrzymanej działalności może nastąpić za zgodą terenowego organu administracji państwowej stopnia wojewódzkiego po stwierdzeniu, że dokonano czynności zabezpieczających środowisko przed stanem określonym w ust. 1.”;
- 16) w art. 84 w ust. 2 w zdaniu 1 i 3 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki gruntami i wywłaszczania nieruchomości stopnia podstawowego”;
- 17) rozdziałowi 1 w dziale V nadaje się tytuł: „Opłaty za gospodarcze korzystanie ze środowiska i za wprowadzanie w nim zmian”;
- 18) w art. 86:
- a) w ust. 2 pkt 1 i 4 skreśla się, a w pkt 3 po wyrazie „drzew” dodaje się wyrazy „i krzewów”,
- b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4d w brzmieniu:
- „4a. Wysokość opłat ustalanych stosownie do przepisów ust. 3 i 4 powinna wzrastać proporcjonalnie do wskaźników cen inwestycji w gospodarce społecznej, ustalanych corocznie przez Główny Urząd Statystyczny.
- 4b. Nie można wydać decyzji w sprawie ustalenia wysokości opłaty za gospodarcze korzystanie ze środowiska i wprowadzanie w nim zmian, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym korzystano ze środowiska lub dokonano w nim zmian, upłynęło 5 lat.
- 4c. Wymierzonej opłaty nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o opłacie stała się ostateczna.
- 4d. Opłaty, o których mowa w ust. 3 i 4, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”
- c) ust. 5 skreśla się;

19) po art. 86 dodaje się art. 86a w brzmieniu:

- „Art. 86a. 1. Termin płatności opłaty wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
2. W razie nieterminowego uiszczenia opłaty są pobierane odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.”;

20) rozdziałowi 2 w dziale V nadaje się brzmienie:

„Rozdział 2

Fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej

Art. 87. 1. Tworzy się Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „Narodowym Funduszem”, oraz wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zwane dalej „wojewódzkimi funduszami”.

2. Narodowy Fundusz posiada osobowość prawną.

Art. 87a. Środki Narodowego Funduszu oraz wojewódzkich funduszy przeznacza się na finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Art. 87b. 1. Dochodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy są wpływy z tytułu opłat i kar pobieranych na podstawie art. 82 ust. 3, art. 86 ust. 2 i art. 110 ust. 1 i 1a ustawy oraz opłat i kar pobieranych na podstawie art. 56 ust. 1 i art. 130 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1989 r. Nr 26, poz. 139).

2. Dochodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy mogą być wpływy z przedsięwzięć organizowanych na rzecz ochrony środowiska i gospodarki wodnej, dobrowolne wpłaty zakładów pracy, dobrowolne wpłaty, zapisy i darowizny osób fizycznych i prawnych oraz świadczenia rzeczowe i środki pochodzące z fundacji.

3. Podziału wpływów, o których mowa w ust. 1, oraz z tytułu opłat i kar za emisję dwutlenku siarki do powietrza dokonuje się w proporcji 40% na Narodowy Fundusz i 60% na wojewódzkie fundusze.

4. Wpływy z tytułu opłat i kar za zasolenie wód powierzchniowych przez kopalnie węgla kamiennego oraz z tytułu emisji tlenków azotu do powietrza — w całości stanowią dochód Narodowego Funduszu.

5. Wpływy z tytułu opłat i kar za zasolenie przez kopalnie węgla kamiennego wód powierzchniowych są przeznaczane

na rozwiązanie problemu zasalania wód, a wpływy z tytułu opłat i kar za emisję do powietrza dwutlenku siarki oraz tlenków azotu — na ograniczenie emisji tych gazów i na wspomaganie produkcji urządzeń służących do tego celu.

6. Dochody Narodowego Funduszu przekazują, na jego rachunek, terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, w terminach do 15 stycznia i 15 lipca każdego roku.

Art. 87c. Dochodami Narodowego Funduszu mogą być oprócz wpływów, o których mowa w art. 87b ust. 1 i 2, także:

1) dochody z tytułu udziału Narodowego Funduszu w spółkach, przedsiębiorstwach mieszanych i przedsiębiorstwach wspólnych działających w sferze ochrony środowiska i gospodarki wodnej,

2) środki z tytułu emisji obligacji, zaciągania kredytów i udzielania oprocentowanych pożyczek na realizację zadań ochrony środowiska i gospodarki wodnej,

3) inne wpłaty, środki z innych funduszy i rachunków scentralizowanych oraz darowizny,

4) inne dochody określone przez Radę Ministrów.

Art. 88. 1. Środki wojewódzkich funduszy mogą być przeznaczone na:

1) realizację zadań modernizacyjnych i inwestycyjnych, służących ochronie środowiska i gospodarki wodnej,

2) realizację przedsięwzięć związanych ze składowaniem i z gospodarczym wykorzystaniem produktów odpadów,

3) konstruowanie i wdrażanie prototypowych urządzeń i aparatury kontrolno-pomiarowej na potrzeby ochrony środowiska i gospodarki wodnej,

4) opracowywanie i wdrażanie nowych technik i technologii, w szczególności dotyczących oczyszczania ścieków, paliw i spalin, utylizacji odpadów, ograniczania hałasu, promieniowania, zużycia wody,

5) ochronę przyrody, w szczególności lasów,

6) ochronę przed powodzią oraz likwidację nadzwyczajnych zagrożeń środowiska,

7) systemy kontrolno-pomiarowe stanu środowiska,

8) rozwijanie i upowszechnianie osiągnięć naukowych i postępu technicznego w ochronie środowiska i gospodarce wodnej,

- 9) pokrywanie kosztów usług polegających na weryfikowaniu pomiarów zanieczyszczeń oraz przygotowywaniu materiałów do wymierzania i egzekwowania opłat i kar stanowiących dochody funduszu,
 - 10) inne cele związane z ochroną środowiska i gospodarką wodną, ustalone przez właściwą wojewódzką radę narodową.
2. Dysponentami wojewódzkich funduszy są właściwe rady narodowe stopnia wojewódzkiego.
 3. Środkami wojewódzkich funduszy administrują terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego, zgodnie z planami uchwalonymi przez rady narodowe.
 4. Projekty planów wojewódzkich funduszy oraz roczne sprawozdania z wykonania planów przedstawiają radom narodowym terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej.

Art. 88a. 1. Do zadań Narodowego Funduszu należy wspomaganie działalności w sferze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, zgodnie z celami określonymi w art. 88 ust. 1 pkt 1—8, a ponadto polegającej na:

- 1) rozwoju przemysłu produkcji urządzeń mechanicznych i aparatury kontrolno-pomiarowej, służących ochronie środowiska i gospodarce wodnej,
 - 2) rozwoju specjalistycznego potencjału wykonawczego do realizacji inwestycji ochrony środowiska i gospodarki wodnej,
 - 3) rozwoju sieci stacji pomiarowych, laboratoriów i ośrodków przetwarzania informacji, służących badaniu jakości środowiska,
 - 4) realizacji kompleksowych programów badawczych, rozwojowych i wdrożeniowych oraz programów edukacji ekologicznej,
 - 5) realizacji innych zadań związanych z ochroną środowiska i gospodarką wodną, ustalonych w planie działalności Narodowego Funduszu.
2. Narodowy Fundusz może przeznaczać posiadane środki na:
 - 1) udzielanie oprocentowanych pożyczek,
 - 2) przyznawanie dotacji, szczególnie w przypadkach realizacji większych zadań o zasięgu przekraczającym obszar jednego województwa,
 - 3) wnoszenie udziałów do spółek, w tym do spółek z udziałem podmiotów zagranicznych, oraz przedsiębiorstw wspólnych i tworzenie przedsiębiorstw mieszanych,

- 4) pierwsze wyposażenie nowo tworzonych przedsiębiorstw, nowych działów lub wydziałów w istniejących przedsiębiorstwach, jednostkach innowacyjno-wdrożeniowych i badawczo-rozwojowych,
 - 5) emitowanie obligacji własnych oraz nabywanie obligacji i akcji jednostek gospodarczych,
 - 6) zakup środków dewizowych,
 - 7) wynagrodzenia i nagrody za działalność związaną z ochroną środowiska i gospodarką wodną.
3. Pożyczki, o których mowa w ust. 2 pkt 1, mogą być częściowo lub całkowicie umarzone, pod warunkiem terminowego wykonania zadań i osiągnięcia planowanych efektów.
 4. Narodowy Fundusz może dysponować rachunkiem środków dewizowych.

Art. 88b. 1. Organami Narodowego Funduszu są Rada Nadzorcza i Zarząd.

2. Techniczno-organizacyjną obsługę Rady Nadzorczej i Zarządu sprawuje biuro Narodowego Funduszu.

Art. 88c. 1. Rada Nadzorcza liczy od 15 do 23 osób.

2. Skład i strukturę Rady Nadzorczej ustala Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych, z uwzględnieniem udziału przedstawicieli organizacji społeczno-zawodowych.
3. Do zadań Rady Nadzorczej należy:
 - 1) ustalanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Narodowego Funduszu,
 - 2) uchwalanie planów działalności Narodowego Funduszu,
 - 3) zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach emisji obligacji własnych oraz nabywania obligacji i akcji jednostek gospodarczych, zaciągania kredytów i pożyczek, wnoszenia udziałów do spółek, w tym do spółek z udziałem podmiotów zagranicznych, oraz przedsiębiorstw wspólnych i tworzenia przedsiębiorstw mieszanych, a także opiniowanie wniosków o udzielanie pożyczek i dotacji, których wartość jednostkowa przekracza 2 mld zł,
 - 4) zatwierdzanie rocznych sprawozdań Zarządu z działalności Narodowego Funduszu i bilansów tego Funduszu,
 - 5) ustalanie zasad wynagradzania członków Zarządu oraz pracowników biura Narodowego Funduszu,
 - 6) kontrola działalności Zarządu,
 - 7) składanie Ministrowi Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych rocznych sprawozdań z działalności Narodowego Funduszu.

4. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych ustala dla członków Rady Nadzorczej wynagrodzenie za udział w pracach Rady.

- Art. 88d. 1. Zarząd stanowią prezes i jego zastępcy, powoływani i odwoływani przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych na wniosek Rady Nadzorczej.
2. Prezes Zarządu reprezentuje Narodowy Fundusz na zewnątrz, dokonując wszelkich czynności prawnych w zakresie praw i obowiązków majątkowych Narodowego Funduszu.
 3. Do zadań Zarządu należy:
 - 1) opracowywanie projektów planów działalności Narodowego Funduszu,
 - 2) dokonywanie wyboru przedsięwzięć do finansowania ze środków Narodowego Funduszu,
 - 3) gospodarowanie środkami Narodowego Funduszu,
 - 4) kontrolowanie wykorzystania pożyczek i dotacji przyznanych ze środków Narodowego Funduszu,
 - 5) opracowywanie analiz i ocen ekologicznej efektywności funkcjonowania Narodowego Funduszu,
 - 6) składanie Radzie Nadzorczej sprawozdań z działalności Zarządu,
 - 7) zatrudnianie pracowników biura Narodowego Funduszu.
 4. Do dokonywania czynności prawnych w zakresie praw i obowiązków majątkowych Narodowego Funduszu, oprócz Prezesa Zarządu, są upoważnione dwie osoby działające łącznie spośród:
 - 1) pozostałych członków Zarządu,
 - 2) pełnomocników powołanych przez Prezesa Zarządu, działających w granicach ich umocowania.

Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych udziela informacji o składzie Zarządu.
 5. Dokonanie przez Prezesa Zarządu lub osoby upoważnione czynności prawnej w zakresie praw i obowiązków Narodowego Funduszu bez zachowania trybu określonego w art. 88c ust. 3 pkt 3 nie powoduje nieważności tej czynności w stosunku do osób trzecich.

- Art. 88e. 1. Narodowy Fundusz tworzy fundusz statutowy i fundusz rezerwowy oraz może tworzyć inne fundusze.
2. Na fundusz statutowy składają się w szczególności wartość netto środków trwałych, wartości niematerialne i prawne oraz środki pieniężne zgromadzone z dochodów, o których mowa w art. 87b.
 3. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku pochodzącego z operacji finansowych, udziałów, akcji i zakupionych obligacji.

4. Koszty działalności Narodowego Funduszu są pokrywane z dochodów uzyskiwanych z oprocentowania pożyczek, z dochodów od wniesienia udziałów i z zysku z przedsięwzięć finansowanych przez Narodowy Fundusz.
5. Roczny bilans Narodowego Funduszu podlega weryfikacji przez właściwą izbę skarbową.
6. Dochody z działalności Narodowego Funduszu zwalnia się z podatku dochodowego.

- Art. 88f. 1. Szczegółowe zasady i tryb działania organów Narodowego Funduszu oraz zasady jego gospodarki finansowej, a w szczególności zasady udzielania i umarzania pożyczek oraz udzielania dotacji określa statut Narodowego Funduszu, nadany przez Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.
2. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych składa Radzie Ministrów coroczne informacje o działalności Narodowego Funduszu.”;

- 21) w art. 95 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) kontrola przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska,”;
- 22) w tytule rozdziału 2 działu VI wyraz „robotniczego” zastępuje się wyrazem „pracowniczego”;
- 23) w art. 99:
 - a) w ust. 1 wyrazy „samorząd robotniczy” zastępuje się wyrazami „samorząd pracowniczy”,
 - b) ust. 3 skreśla się,
 - c) w ust. 4 wyrazy „Konferencje samorządu robotniczego” zastępuje się wyrazami „Samorzady pracownicze”;
- 24) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:
 - „Art. 99a. 1. Wojewódzkie rady narodowe mogą utworzyć Społeczną Straż Ochrony Środowiska.
 2. Członków Społecznej Straży Ochrony Środowiska powołuje wojewódzka rada narodowa spośród przedstawicieli organizacji społecznych zainteresowanych ochroną środowiska oraz obywateli zainteresowanych podjęciem aktywnego działania na rzecz środowiska.
 3. Zadaniem Społecznej Straży Ochrony Środowiska jest współdziałanie z Państwową Inspekcją Ochrony Środowiska oraz z terenowymi organami administracji państwowej w zakresie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska.
 4. Społeczna Straż Ochrony Środowiska działa na podstawie regulaminu uchwalonego przez wojewódzką radę narodową.”;
- 25) w art. 100 w ust. 2 wyrazy „nie krótszym niż 14 dni” zastępuje się wyrazami „nie dłuższym niż 30 dni”;

- 26) w art. 103 pkt 4 skreśla się;
- 27) w art. 104 w ust. 1 wyrazy „terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego”;
- 28) w art. 105 w ust. 2 wyrazy „terenowe organy administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego i podstawowego”;
- 29) działowi VII nadaje się tytuł „Przepisy karne i kary pieniężne za naruszenie wymagań ochrony środowiska”;
- 30) w art. 106:
- a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- „2. Jeżeli działania lub zaniechania określone w ust. 1 spowodowały niebezpieczeństwo znacznego pogorszenia warunków korzystania ze środowiska lub powstania innych szkodliwych dla tego środowiska następstw, sprawca podlega karze pozbawienia wolności do roku, ograniczenia wolności albo grzywny.”;
- 31) w art. 107 w ust. 1 wyraz „śródlądowej” skreśla się;
- 32) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:
- „Art. 108a. 1. Kto sprowadza do kraju odpady, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 i grzywny.
2. W wypadku mniejszej wagi sprawca podlega karze pozbawienia wolności do roku, ograniczenia wolności albo grzywny.”;
- 33) w art. 110:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Za naruszenie przez jednostki organizacyjne wymagań ochrony środowiska, polegające na:
- 1) przekroczeniu co do rodzaju lub ilości substancji dopuszczalnych do wprowadzenia do powietrza, określonych decyzją właściwego organu,
 - 2) przekroczeniu dopuszczalnego poziomu hałasu, określonego decyzją właściwego organu,
 - 3) gromadzeniu lub wylewaniu odpadów w nie przeznaczonych na ten cel miejscach lub niezgodnie z warunkami określonymi decyzją właściwego organu,
- terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego wymierza karę pieniężną.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Wojewódzka rada narodowa może określić, że organem wymierzającym kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, jest terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego w odniesieniu do jednostek położonych w miastach liczących powyżej 50 000 mieszkańców.
- 1b. Za naruszenie przez jednostki organizacyjne wymagań ochrony środowiska, polegające na:
- 1) zniszczeniu terenów zieleni lub drzew i krzewów, powodowanym niewłaściwym wykonywaniem robót ziemnych lub wykorzystaniem sprzętu mechanicznego albo urządzeń technicznych oraz zastosowaniem środków chemicznych w sposób szkodliwy dla roślinności,
 - 2) usuwaniu drzew i krzewów bez wymaganego zezwolenia
- karę pieniężną wymierza terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego.”;
- c) w ust. 2 wyrazy „oraz ich ściągania” zastępuje się wyrazami „i 1b”;
- d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Wysokość kar pieniężnych ustalanych stosownie do przepisów ust. 2 powinna wzrastać proporcjonalnie do wskaźników cen inwestycji w gospodarce społecznej, ustalanych corocznie przez Główny Urząd Statystyczny.”;
- e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Kary ustalane na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów, o których mowa w ust. 2, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- f) w ust. 4 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1b”;
- 34) po art. 110 dodaje się art. 110a—110c w brzmieniu:
- „Art. 110a. 1. Nie można wydać decyzji w sprawie wymierzenia kary, o której mowa w art. 110 ust. 1 i 1b, jeżeli od dnia, w którym stwierdzono naruszenie wymagań ochrony środowiska, upłynęło 5 lat.
2. Wymierzonej kary nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna, lub, w razie odroczenia terminu płatności kary, po upływie 5 lat od upływu okresu odroczenia.
 3. W razie rozłożenia kary na raty, bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna się od dnia płatności ostatniej raty.
- Art. 110b. 1. Termin płatności kary wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
2. W razie nieterminowego uiszczenia kary, są pobierane odsetki za zwłokę w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.

- Art. 110c. 1. Termin płatności kar wymierzonych na podstawie art. 110 ust. 1, na wniosek ukaranej jednostki organizacyjnej, może być odroczone lub kara może być rozłożona na raty na okres nie dłuższy niż 5 lat.
2. Decyzja o odroczeniu terminu płatności może być podjęta w razie stwierdzenia, że ukarana jednostka organizacyjna realizuje inwestycje, których wykonanie i oddanie do użytku w okresie nie dłuższym niż 5 lat zapewni usunięcie przyczyn wymierzenia tej kary.
3. Decyzja o rozłożeniu kary na raty może być podjęta w razie stwierdzenia, że zapłata w całości wymierzonej kary, w terminie określonym w art. 110b ust. 1, znacznie ograniczy lub uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, a w szczególności kontynuację przedsięwzięć, których wykonanie zapewni usunięcie przyczyn wymierzenia tej kary.
4. Decyzje w sprawach określonych w ust. 2 i 3 podejmuje terenowy organ administracji państwowej właściwy do wymierzenia kary.
5. Wniosek o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie kary na raty może być złożony w ciągu 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.
6. Karę, której termin płatności został odroczone, podwyższa się o 50% i pobiera niezwłocznie po upływie okresu odroczenia, jeżeli inwestycje, o których mowa w ust. 2, nie zostały wykonane i oddane do użytku w tym okresie.
7. Karę, której termin płatności został odroczone, zmniejsza się o kwotę środków własnych wydatkowanych na zrealizowane inwestycje, o których mowa w ust. 2.";
- 35) a) w art. 15 ust. 4, art. 32 ust. 3, art. 36 ust. 2, art. 44 ust. 3, art. 47 ust. 3, art. 69 ust. 2, art. 70 ust. 4, art. 78, art. 92 ust. 1, art. 93, art. 94 ust. 2 i 3, art. 105 ust. 3 i art. 114 ust. 3 użyte w odpowiednim przypadku wyrazy „Minister—Kierownik Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej” zastępują się użytymi w tym samym przypadku wyrazami „Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych”;
- b) w art. 15 w ust. 4 wyrazy „Ministrowie Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” zastępują się wyrazami „Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;
- c) w art. 47 w ust. 3 wyrazy „Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego” zastępują się wyrazami „Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej”;
- 36) w art. 1 ust. 2, art. 3 pkt 6, art. 6 ust. 4 pkt 4, w tytule rozdziału 3 działu II, art. 25—28, art. 29 pkt 1 i 2, art. 30, art. 32 ust. 1 i ust. 3 pkt 1, art. 86 ust. 2 pkt 2, art. 107 ust. 1, art. 108 ust. 1 i art. 113 ust. 1 użyty w odpowiednim przypadku wyraz „atmosferyczne” skreśla się.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 56:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Za szczególne korzystanie z wód i urządzeń wodnych stanowiących własność Państwa pobiera się opłaty, które przeznaczają się na Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”;
- b) w ust. 2 pkt 3 skreśla się,
- c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Wysokość opłat za szczególne korzystanie z wód, ustalanych stosownie do przepisów ust. 2, powinna wzrastać proporcjonalnie do wskaźników cen inwestycji w gospodarce społecznej, ustalanych corocznie przez Główny Urząd Statystyczny.
- 2b. Opłaty, o których mowa w ust. 2, nie uiszczone w wyznaczonym terminie, podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 2) po art. 56 dodaje się art. 56a i 56b w brzmieniu:
- „Art. 56a. 1. Termin uiszczania opłaty, o której mowa w art. 56, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
2. W razie nieterminowego uiszczania opłaty, są pobierane odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.
- Art. 56b. 1. Nie można wydawać decyzji w sprawie wysokości opłaty za szczególne korzystanie z wód, jeżeli od końca roku kalendarzowego, w którym korzystano z wód, upłynęło 5 lat.
2. Wymierzonej opłaty nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się decyzji ustalającej jej wysokość.”;
- 3) art. 102 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 102. Wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych stanowiących własność Państwa odbywa się na podstawie umów zawartych z zakładem zarządzającym tymi urządzeniami.”;
- 4) w art. 107 ust. 4 skreśla się;
- 5) art. 130 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 130. 1. Zakładom wymierza się karę pieniężną za wprowadzenie do wód lub do ziemi ścieków nie odpowiadających wymaganym warunkom.
2. Organem właściwym do wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzanie ścieków nie odpowiadających wymaganym warunkom do wód lub do ziemi jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego.
3. Wojewódzka rada narodowa może określić, że organem wymierzającym kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia podstawowego w odniesieniu do zakładów położonych w miastach liczących powyżej 50 000 mieszkańców.
4. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw gospodarki wodnej stopnia wojewódzkiego może wymierzyć zakładowi karę pieniężną za pobór wody w ilości większej niż ustalona w pozwoleniu wodnoprawnym oraz za piętrzenie wody wyższe od dozwolonego.
5. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 4, obciążają wyniki ekonomiczne zakładu, a w wypadku wymierzenia kary przedsiębiorstwu gospodarki komunalnej nie wyposażonemu w urządzenia zabezpieczające wody przed zanieczyszczeniem — organ założycielski tego przedsiębiorstwa.
6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb ustalania kar pieniężnych określonych w ust. 1 i 4,
7. Wysokość kar ustalanych na podstawie ust. 1 i 4 powinna wzrastać proporcjonalnie do wskaźników cen inwestycji w gospodarce społecznej, ustalanych corocznie przez Główny Urząd Statystyczny.
8. Kary ustalane na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów, o którym mowa w ust. 6, nie uiszczone w wyznaczonym terminie podlegają wraz z odsetkami za zwłokę przymusowemu ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 6) po art. 130 dodaje się art. 130a—130c w brzmieniu:
- „Art. 130a. 1. Termin płatności kary, o której mowa w art. 130 ust. 1 i 4, wynosi 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna.
2. W razie nieterminowego uiszczenia kary, są pobierane odsetki w wysokości odsetek pobieranych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.
- Art. 130b. 1. Nie można wydać decyzji w sprawie wysokości kary, o której mowa w art. 130 ust. 1 i 4, jeżeli od dnia, w którym stwierdzono naruszenie wymaganych warunków, upłynęło 5 lat.
2. Wymierzonej kary nie pobiera się po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja ustalająca jej wysokość stała się ostateczna, lub, w razie odroczenia terminu płatności kary, po upływie 5 lat od upływu okresu odroczenia.
3. W razie rozłożenia kary na raty, bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, rozpoczyna się od dnia płatności ostatniej raty.
- Art. 130c. 1. Termin płatności kar wymierzonych na podstawie art. 130 ust. 1, na wniosek ukaranego zakładu, może być odroczony lub kara może być rozłożona na raty, na okres nie dłuższy niż 5 lat.
2. Decyzja o odroczeniu terminu płatności może być podjęta w razie stwierdzenia, że ukarany zakład realizuje inwestycje, których wykonanie i oddanie do użytku, w okresie nie dłuższym niż 5 lat, zapewni usunięcie przyczyn wymierzenia tej kary.
3. Decyzja o rozłożeniu kary na raty może być podjęta w razie stwierdzenia, że zapłata w całości wymierzonej kary, w terminie określonym w art. 130a ust. 1, znacznie ograniczy lub uniemożliwi dalsze prowadzenie działalności gospodarczej, a w szczególności kontynuację przedsięwzięć, których wykonanie zapewni usunięcie przyczyn wymierzenia tej kary.
4. Decyzje w sprawach określonych w ust. 2 i 3 podejmuje terenowy organ administracji państwowej właściwy do wymierzenia kary.
5. Wniosek o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty może być złożony w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.
6. Karę, której termin płatności został odroczony, podwyższa się o 50% i pobiera niezwłocznie po upływie okresu odroczenia, jeżeli inwestycje, o których mowa w ust. 2, nie zostały wykonane i oddane do użytku w tym okresie.
7. Karę, której termin płatności został odroczony, zmniejsza się o kwotę środ-

ków własnych wydatkowanych na zrealizowanie inwestycji, o których mowa w ust. 2."

Art. 3. Sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy podlegają rozpoznaniu według przepisów dotychczasowych, z wyłączeniem spraw o ustanawianiu stref ochronnych, które podlegają rozpoznaniu według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Nie wykorzystane do dnia wejścia w życie ustawy środki finansowe funduszy terenowych Funduszu Ochrony Środowiska, utworzonego na podstawie art. 87 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180), i Funduszu Gospodarki Wodnej, utworzonego na podstawie art. 56 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i 1983 r. Nr 44, poz. 201), przechodzą na rzecz wojewódzkich funduszy. Nie wykorzystane do tego dnia środki finansowe funduszy centralnych Funduszu Ochrony Środowiska i Funduszu Gospodarki Wodnej przechodzą na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. Podział wpływów wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, realizowanych od dnia wejścia w życie ustawy, odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w art. 87b ust. 3 i 4 ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska.

Art. 5. 1. Do nie pobranych w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy kar pieniężnych, wymierzonych na podstawie art. 110 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6, z 1983 r. Nr 44, poz. 201 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) oraz art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201), mogą być stosowane, wprowadzone niniejszą ustawą, przepisy art. 110a ust. 2, art. 110c ust. 1—4, 6 i 7 ustawy o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz art. 130b ust. 2 i art. 130c ust. 1—4, 6 i 7 ustawy — Prawo wodne.

2. Wniosek w sprawach o odroczenie terminu płatności lub rozłożenie na raty kar, o których mowa w ust. 1, może być złożony w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska oraz ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów, ustępów i punktów.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 2 maja 1989 r.

w sprawie powoływania obwodowych komisji wyborczych w obwodach głosowania utworzonych na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 34 ust. 4 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102) oraz w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla utworzonych obwodów głosowania na polskich statkach morskich, będących w dniu wyborów w podróży, kapitanowie statków powołują obwodowe komisje wyborcze w składzie: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz i 2 do 6 członków.

§ 2. Obwodowe komisje wyborcze powołuje się spośród wyborców w formie pisemnej, nie później niż na 5 dni przed dniem wyborów.

§ 3. Kapitan statku, właściwy do powołania obwodowej komisji wyborczej, zapewni zawiadomienie wyborców o utworzeniu obwodu głosowania, jak również o terminie głosowania.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU, ŻEGLUGI I ŁĄCZNOŚCI

z dnia 3 maja 1989 r.

w sprawie spisów wyborców dla obwodów głosowania utworzonych na polskich statkach morskich.

Na podstawie art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej X kadencji, na lata 1989—1993 (Dz. U. Nr 19, poz. 102) oraz w związku z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 19, poz. 103) zarządza się, co następuje:

§ 1. Spisy wyborców dla obwodów głosowania utworzonych na polskich statkach morskich, będących w dniu wyborów w podróży, sporządzają i dokonują ich aktualizacji kapitanowie tych statków.

§ 2. Spis wyborców sporządza się w dwóch egzemplarzach, oddzielnie dla każdego obwodu głosowania.

§ 3. W spisie wyborców umieszcza się osoby przebywające na statku, posiadające prawo wybierania.

§ 4. 1. Spis wyborców sporządza się na formularzach, których wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1989 r. w sprawie spisów wyborców (Dz. U. Nr 21, poz. 113).

2. Spis wyborców sporządza się zgodnie z rubrykami formularza, z uwzględnieniem następujących zmian:

- 1) w miejsce pieczęci nagłówkowej organu sporządzającego spis umieszcza się napis: „Statek",
- 2) w rubryce „miejsce pobytu stałego lub czasowego” w stosunku do osób przebywających na statku podaje się: „Statek",
3. Spis wyborców sporządza się w kolejności alfab-

tycznej nazwisk, pismem maszynowym lub pismem ręcznym — atramentem lub długopisem.

4. Formularze spisowe zapisuje się dwustronnie.

5. Spis wyborców podpisuje kapitan statku, który go sporządził, oraz zaopatruje w swoją pieczęć.

6. Kapitan statku udostępnia spisy wyborców do wglądu wyborcom w celu stwierdzenia prawidłowości umieszczenia ich w spisie.

§ 5. Spis wyborców kapitan statku przekazuje najpóźniej w przeddzień wyborów przewodniczącemu obwodowej komisji wyborczej powołanej na statku. Drugi egzemplarz spisu wyborców przechowuje u siebie kapitan.

§ 6. O osobach, które będą objęte spisem wyborców na statku, armator zawiadamia terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, właściwe w sprawach ewidencji ludności, przesyłając zawiadomienie według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.

§ 7. W sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu, w zakresie sporządzania spisów wyborców i ich aktualizacji stosuje się odpowiednio przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 kwietnia 1989 r. w sprawie spisów wyborców (Dz. U. Nr 21, poz. 113).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu, Żeglugi i Łączności: *J. Kamiński*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu, Żeglugi i Łączności z dnia 3 maja 1989 r. (poz. 141)

Pieczętka armatora

Dnia

Do

w

Zawiadamia się, że Ob.
(imię i nazwisko, imię ojca, data urodzenia)

ujęty w Waszej ewidencji mieszkańców pod adresem
(miejscowość, ulica, nr domu, nr mieszkania)

zostanie zamieszczony w spisie wyborców na statku

.....
(podpis i stanowisko służbowe)

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka” Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0353-1300-89.

PL ISSN 0209-2123

Cena 128,00zł